

el sentit de perdre temps, l'ús corrent de tres llengües oficials que feien que les intervencions i la mateixa lectura de *rappports*, s'haguessin de traduir a cada moment una o dues vegades, segons que els susdits treballs vinguessin redactats en alemany, anglès o francès.

Resultava, en veritat, en certs moments, còmica la situació d'un orador anglès o alemany, el que, després d'una brillant intervenció o lectura, tan sols l'aplaudien els pocs que l'havien entès i que, poc després, quan els intèrprets havien traduït al francès dita intervenció, els oients repetien aquesta mostra d'assentiment, moltes vegades, al cap de mitja hora o tres quarts d'haver perorat el ponent el treball. Amb tot, i per virtut de la perfecta organització que dóna en totes les seves actuacions la Societat de Nacions, repartint les traduccions de tots o quasi tots els treballs que han d'ésser objecte de deliberació i discussió, la feina es descabdella relativament planera i ràpida, puix que, de bon començament, els temes i llurs ponències oficials resumides en el *rapport* general, són objecte d'una discussió repàs en les sessions generals, fent-se tot seguit les Comissions especials per a cada tema, a les quals Comissions s'inscriuen voluntàriament tots els que, després d'haver oït i discutit el tema ho desitgen, nomenant-se per a cada qüestió o ponència el President que ha de dirigir els debats de la Comissió especial. Aquestes Comissions tingueren els següents presidents: 1.ª Dr. A. Shaerer, del Departament d'Higiene d'Escòcia; 2.ª Dr. Bela Johan, Director de l'Escola nacional d'Higiene de Budapest; i 3.ª M. Vignerot, Enginyer en Cap de l'Enginyeria rural de París. Aquestes tres Comissions es reunien separatament matí i tarda, per a estudiar, discutir i resoldre en conclusions, tots els punts que encloïen els temes assenyalats, per a, un cop enllestits llurs treballs, portar-ho a l'aprovació de la Conferència reunida en sessió plenària. No cal dir, donades aquestes dades d'organització, que totes les qüestions tractades i resoltes per les Comissions, foren aprovades per unanimitat, formant llur conjunt, el *compte rendu* de la Conferència, que ocupa dos volums: un primer, on sols s'hi estampen les *recomanacions* de la Conferència, i l'altre, volum, on s'hi detallen totes les discussions hagudes, tant en les sessions generals com en les de les Comissions.

V. Les resolucions de la Conferència

Heus ací l'objectiu principal de la Conferència Internacional. *Resolucions* val tant com dir *recomanacions*, puix que ja és entès que una reunió de tal diversitat d'elements components i de tal quantitat i varietat de pobles participants, les nomenades resolucions no poden tenir una significació absoluta sota forma de corollaris, ans bé han d'oferir el caire de recomanacions estudiades i redactades en ferm d'una faisó pràctica i fins tenint les més diverses possibilitats econòmiques, per tal de fer-les més assequibles i àdhuc adaptables a la realitat dels països on s'han d'aplicar, no sols els països participants en la Conferència, àdhuc també els no concurrents més que com a observadors. Per a fer possible tal formós objectiu, és clar que tot descabdellant científicament els diversos temes—dels que ens ocuparem concretament *in extenso* més endavant—, s'han de tenir en compte, prèviament, diversos factors polítics, econòmics i socials que facin més senzills els mètodes recomanats per la Conferència, i des d'aquest punt d'albir, la guia pràctica de recomanacions feta per la Conferència, no s'adreça exclusivament i única als Poders públics dels diferents Estats, ans bé s'interessin, ultra aquests Poders les Associacions agrícoles, les institucions d'assistència en les seves més variades formes, el Cos mèdic de cada país, les organitzacions privades i, en fi, totes aquelles entitats públiques i corporacions que més o menys directament tenen que veure amb el desenvolupament de la Sanitat rural, considerada en els inesgotables caires, en ordre relatiu a l'actual i futura organització social progressiva de cada poble, i a la seva especial formació i desenrotllament de llur vida rural.

Per aquestes consideracions, abans d'entrar de ple a desgranar els estudis especials que de cada qüestió ha fet i ha resolt la Conferència, diguem quelcom d'aquestes modalitats prèvies que cal examinar i tenir ben bé en compte, a fi de copsar ulteriorment i de manera pràctica, la vertadera valor de les *recomanacions* adoptades per aquesta reunió internacional, primera d'aquest caire en la història de la civilització humana. Aquests principis es referien a les qüestions següents:

A. *Principis d'administració general*.—Enclou aquest enunciat, la idea primordial que ha presidit la Conferència, o sigui, el principi fonamental